

[Svend Auken]

præsident for denne organisation, på tilsvarende måde!

Tænk, hvilken ståhej der havde været over, at regeringen ikke agter at føre egentlige drøftelser med arbejdsmarkedets parter!

Vil de offentligt ansatte ikke frivilligt sige nej til dyrtidsreguleringens og taktreguleringens fjernelse og pænt goddag til en 4 pct.s ramme og karensdage, er der hverken for os eller, tror vi, nogen andre medlemmer i salen tvivl om, at regeringen så vil lovgive mod de offentligt ansatte for også ad denne vej at tvinge det private arbejdsmarked. Men tror man virkelig, det er muligt at lave et så omfattende lovindgreb over for de offentligt ansatte, uden at det er nødvendigt at lovgive for hele arbejdsmarkedet med de uoverskuelige konsekvenser, det måtte indebære?

Socialdemokratiet har det princip, til efterfølgelse for andre i øvrigt, at vi ikke stiller ændringsforslag til lovforslag, som vi alligevel agter at stemme imod ved tredje behandling. Derfor har vi heller ikke til dette lovforslag stillet nogen ændringsforslag.

Hvad angår regeringens ændringsforslag, vil vi ikke modsætte os deres gennemførelse; det er ændringsforslag af teknisk karakter.

Men hvad angår fremskridtspartiets ændringsforslag – hvis det stadig er et ændringsforslag fra fremskridtspartiet på dette punkt – om bevarelse af den automatiske dyrtidsregulering, vil vi selvfølgelig stemme for det. Man kan anstændigvis ikke blot eliminere dyrtidsreguleringen uden at sætte det ringeste lavtlønsværn i stedet og uden at rejse et reformperspektiv for lønmodtagerne.

Men jeg vil også gerne sige, at socialdemokratiet ønsker ikke at deltage i fremskridtspartiets taktiske spil under de igangværende trepartsdrøftelser mellem regeringen – regeringspartierne – på den ene side og det radikale venstre og fremskridtspartiet på den anden side.

Den største skuffelse under udvalgsarbejdet har været, at det har været umuligt at få fyldestgørende svar på fra regeringen, hvordan regeringens forslag virker på beskæftigelse, investeringer, betalingsbalance og andre samfundsøkonomiske størrelser. ADAM kender naturligvis svaret, men han har fået mundkurv på af finansministeren, der efter at have set de svar, vi andre ikke har måttet se, har krævet ADAM sat på omskoling i psykologi og liberal ønsketænkning. Og her

har vi andre altid troet, at ADAM havde fået sin politiske opvækst i venstres ungdom lige-som finansministeren.

Det er for dårligt, at regeringen af grunde, som vi kun kan gisne om, men hvori formentlig indgår en frygt for den berettigede kritik af regeringens forslag, ikke har villet give os oplysningerne f.eks. om den store vækst i arbejdsløsheden.

Sat uden for indflydelse og uden tro på, at forslagene virker positivt, og i harme over regeringens optræden over for lønmodtagerne vil vi stemme imod dette lovforslag ved tredje behandling.

Bo Kristensen (KF):

Jeg må ligesom ved førstebehandlingen gøre opmærksom på, at her er der et lovforslag, som i sin grund lægger op til en anden økonomisk form, og at vi dermed må konstatere, at de ændringsforslag, som er stillet af regeringen, vil det konservative folkeparti støtte.

Det er jo således, at vi her lægger op til en indkomstpolitik, som bygger på, at omkostningerne skal ned, inden vi overhovedet begynder at tale om skatter og afgifter. Det er en anden tankegang, og jeg vil da godt sige, at ADAM har det måske svært, som den tidligere ordfører nævnte det, men den er ved at få tøj på, således at den kan klare de opgaver og få den helhed med, som der lægges op til med regeringens nye politik.

Når det nu bliver nævnt i betænkningen fra socialdemokratiets side, at vi ikke har nogen bemærkninger til socialdemokratiets beregninger, der går ud på, at der vil være 30.000 flere arbejdsløse i 1983 og 50.000 flere i 1984, vil jeg gøre opmærksom på, at der i PØ-udvalget ligger et notat, der hedder bilag 4, og det drejer sig om svarene 1-5.

Der er her navnlig tre ting, man skal hæfte sig ved, nemlig, at man lægger megen vægt på, at investeringsfremmeprogrammet vil forbedre beskæftigelsen, at en effektiv sænkning af renten også vil være beskæftigelsesfremmende, og endelig at der på nuværende tidspunkt ikke er en model, der kan regne på det. Jeg citerer fra bilagsmaterialet:

»En klar forbedring af beskæftigelsen vil imidlertid ikke indtræffe førend i 1984 og efterfølgende år.«